

til at bruge den og føle sig saa generet i Henseende til Brug deraf, at de Folk, i hvis Interesse han skulde bruge den, ingen Nytte vilde have deraf. Med disse Bemærkninger er det ikke min Mening at bestride, at Lovens Princip meget vel kan tilstede, at, hvis f. Ex. alle Kreditorer i Virkeligheden vare tilstede paa Skiftesamlingen, saa kunde der ikke være Noget i Veien for, at Dommerens Negtelsesret saldt bort; thi naar i Virkeligheden alle Kreditorer ere repræsenterede, og det samlede Flertal bestemmer, at den og den skal være Kurator, saa kan man ganske vist sige; at saa er der Alt, hvad der behøves, for at deres Interesser kunne varetages. Jeg tror, at, naar den i Loven foreslaaede Forandring med Hensyn til selve Valget, hvorefter der skal ses hen til, ikke blot Stemmerens Tal, men ogsaa deres Bægt, er slaet fast og vedtaget, saa vil jeg nok kunne gaa ind paa, at Skifterettens Afgang til at negte Stadsfættelse af Kurator skal falde høit i saadanne Tilfælde, hvor virkelig en Flertal af Kreditorer stemmer paa en vis Enkelt. Men i den Henseende vil jeg gjøre de Herrer opmærksomme paa, at der maa nogle lægges Mærke til Forskjellen mellem, at Flertallet af de mødende Fordringshavere stemmer paa Noget, og saa det, at et vist Antal af samtlige Fordringshavere gjøre det; det er en Forskel af stor Betydning; thi den, der kun vælges med et Flertal af de Mødende, vil i de fleste Tilfælde ikke være valgt af et Flertal af de virkelig forhaandenværende Kreditorer; han kan, da sædvanligvis et stort Antal Kreditorer bliver borte fra Skiftesamlingerne, i Virkeligheden gjerne være valgt kun med Minoritet. Men som sagt en Forandring, der gif i den Retning, at Skifterettens Afgang til at negte sin Sanktion saldt bort, naar en vis kvalificeret Majoritet var tilveiebragt for et vist Valg, navnlig ved det andet Valg, det er en Forandring i Lovforslaget, som jeg ikke paa nogen Maade vil være utilbøielig til at gaa ind paa.

Der er kun en Bemærkning, jeg endnu vil tillade mig at gjøre. Det er med Hensyn til, hvad der blev yttret af en af de erede Talere om, at der skulde ses hen til Fordringernes Art. Det er Noget, mener jeg, som ikke lader sig udføre i Virkeligheden; thi man maa huske paa, at Kuratorvalget kan ikke opsættes til et fent Stadium af Boets Behandling, hvor det kan antages at være bragt paa det Rene, hvilke Fordringer der er usikre, og hvilke, der er sikre, men Kuratorvalget maa nødvendigvis foregaa paa et meget tidligt Stadium af Boets Behandling, og da tror jeg, at det vil være ganske umuligt at foretage nogen Inddeling af Fordringerne efter deres større eller mindre Udfigt til at blive fuldt ud fyldestgjorte. Det kan man ikke vente at have nogen bestemt Mening om før paa et mere fremskredet Stadium af Boets Behandling.

Alberti: Til den høitærede Justitsmini-

sters Udtalelser maa jeg dog føie nogle Bemærkninger. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være nødvendigere at varetage de fraværende Kreditorens Interesse ved Kuratorvalget end ved andre Afstemninger. Andre Afstemninger kunne være meget vigtigere end Kuratorvalget og paaføre de større Kreditorer meget betydelige Tab, men der har Skifteforvalteren jo i Reglen ingen Indvending at gjøre, og i Almindelighed ser man aldrig Skifteforvalteren skride ind uden for at affledige en valgt Kurator, endnu inden Kurator har gjort noget Ondt. Efter Konkursloven kan Kurator afskediges, naar han ikke tilbørlig varetager Boets Interesse. Skulde man nu ikke tro, at en human og bejndig Skifteforvalter først prøvede, om denne Mand var i Stand til at udføre det Hverv, som Boets Eiere ville betro ham? Nei, det gjøre Skifteforvalterne ikke. De sige: Vi ville ikke have A. til Kurator, fordi han bor for langt borte, vi ville ikke have B. til Kurator, fordi han har for meget at bestille, og vi ville ikke have C. til Kurator, fordi han møder for den eller den, Alt dette kan Skifteforvalteren uden videre Ansvar byde. Jeg tror virkelig, at der er mange Punkter i Konkursloven, som trænge til Revision, men af disse tror jeg, at dette om Kuratorvalget er et af de mest paatrængende. Jeg vil være meget villig til at gaa med til en langt større Revision af Konkursloven, thi de Virkninger, som denne Lov har bragt, have i flere Henseender været meget betænkelige, og de have rokket Krediten i Handelsstanden betydelig. Navnlig det nye Princip, som er indført der ved Evangsafforden, har bevirket megen Skade, og det har gjort, at Folk udover en lav Eco opgive deres Bo, uden at de egentlig have været nøbte dertil. Men, som sagt, da den høitærede Minister har fremdraget dette Punkt om Kuratorvalget, tror jeg, at man skal blive staaende derved, og i det Vesentlige følge den høitærede Ministers Forslag, men jeg tror tillige, at man skal tage den anden Side af denne Balghandling med, nemlig at undersøge, om der ikke er fket lige saa megen Misbrug af Skifteforvalterens uindskrænkede Myndighed over Kuratorvalget, som der, efter Forlydende, er gjort ved, at enkelte Sagførere have gjort sig det til Forretning eller Jordel at vinde Stemmer.

G. Petersen: Efter hvad der her alt er yttret, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg fra forskjellige Sider har faaet Klager over den Maade, hvorpaa Skifteforvalteren har Myndighed til at udvælge Kurator, og det ikke alene fra Procuratorer, men ogsaa fra Handlende, der undertiden vistnok som Kreditorer kunne antages at blive interesserede i Konkursboet. Det er netop en Bellagelse over, at den Ret, som Kreditorerne have til selv at